

✦ **Texty na tento týden - Fp 4:4-7; Joz 5:13-6:20; Ž 145; Sk 16:16-34; 2Pa 20:1-30**

✦ **Základní verš**

„*Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!*“ (Fp 4:4)

Když se cítíme šťastní, je snadné radostně zpívat a slavit Hospodina. Když se nám však nedaří, když procházíme údolím stínů a když jsou doléhající zkoušky těžší, než dokážeme unést, tehdy je náročné jen dýchat, natož zpívat radostí. A přece právě tehdy potřebujeme – více než kdy jindy – chválit Boha, protože chvála nám pomáhá udržet si víru.

Chvála může ovlivnit i ty nejtemnější okolnosti. Pravděpodobně nezmění, co se děje kolem nás, má však moc změnit nás samotné i lidi kolem. Může nám dát sílu čelit obtížným situacím.

Chvála je víra, která něco dělá. Ne vždy je to pro nás přirozené. Ale když se oslava Boha stane součástí našeho života, má moc změnit nás a dát nám sílu vítězit.

✦ **Osnova lekce:**

Jednou z nejpřekvapivějších reakcí na problémy je radost (navzdory okolnostem), a také vděčnost a chválení Boha. V této lekci se ve světle příběhů pěti biblických postav zaměříme na to, co taková chvála znamená, jaké pro ni můžeme mít důvody a co může v našem životě změnit.

- Fp 4:4-7 - Pavel – chválení Boha uprostřed trápení (neděle)
- Joz 6:1-5 - Jozue – chválení Boha před hradbami Jericha (pondělí)
- Ž 145:1-10 - David – důvody k chválení Boha (úterý)
- Sk 16:24-31 - Pavel, Sílas a žalárník – chválení jako svědectví (středa)
- 2Pa 20:18-22 - Jóšafat – chválení Boha tváří v tvář nepříteli (čtvrtek)

NE 21. srpna – PODSTATA CHVÁLY

Fp 4:4-7 „⁴Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! ⁵Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. ⁶Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. ⁷A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude strážít vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.“

PO 22. srpna – CHVÁLA BOŘÍ HRADBY

Joz 6:1-5 „¹Jericho se před Izraelci důkladně uzavřelo; nikdo nevycházal ani nevcházal. ²Ale Hospodin řekl Jozuovi: „Hleď, vydal jsem ti do rukou Jericho i jeho krále s udatnými bohatýry. ³Vy všichni bojovníci obejdete město vždy jednou kolem. To budeš dělat po šest dní. ⁴Sedm kněží ponese před schránou sedm polnic z beraních rohů. Sedmého dne obejdete město sedmkrát a kněží zatroubí na polnice. ⁵Až zazní táhlý tón z beraního rohu, jakmile uslyšíte zvuk polnice, vyrazí všichni lid mohutný válečný pokřik. Hradby města se zhroutí a lid vstoupí do města, každý tam, kde právě bude.““

Joz 5:13-15 „¹³Když byl Jozue u Jericha, rozhlédl se, a hle, naproti němu stojí muž a má v ruce tasený meč. Jozue šel k němu a zeptal se ho: „Patříš k nám nebo k našim protivníkům?“ ¹⁴Odvětil: „Nikoli. Jsem velitel Hospodinova zástupu, právě jsem přišel.“ I padl Jozue tváří k zemi, klaněl se a otázal se: „Jaký rozkaz má můj pán pro svého služebníka?“ ¹⁵Velitel Hospodinova zástupu Jozuovi odpověděl: „Zuj si z nohou opánky, neboť místo, na němž stojíš, je svaté.“ A Jozue tak učinil.“

Joz 6:1-20 „¹Jericho se před Izraelci důkladně uzavřelo; nikdo nevycházal ani nevcházal. ²Ale Hospodin řekl Jozuovi: „Hleď, vydal jsem ti do rukou Jericho i jeho krále s udatnými bohatýry. ³Vy všichni bojovníci obejdete město vždy jednou kolem. To budeš dělat po šest dní. ⁴Sedm kněží ponese před schránou sedm polnic z beraních rohů. Sedmého dne obejdete město sedmkrát a kněží zatroubí na polnice. ⁵Až zazní táhlý tón z beraního rohu, jakmile uslyšíte zvuk polnice, vyrazí všichni lid mohutný válečný pokřik. Hradby města se zhroutí a lid vstoupí do města, každý tam, kde právě bude.“ ⁶Jozue, syn Núnův, tedy povolal kněze a nařídil jim: „Přineste schránu smlouvy a sedm kněží ať nese před Hospodinovou schránou sedm polnic z beraních rohů.“

⁷Lidu řekl: „Pojďte a obcházejte město a ozbrojenci ať se ubírají před Hospodinovou schránou.“ ⁸Stalo se, jak Jozue lidu nařídil: Sedm kněží nesoucích sedm polnic z beraních rohů se ubíralo před Hospodinem a troubilo na polnice a schrána Hospodinova smlouvy šla za nimi. ⁹Ozbrojenci šli před kněžími troubícími na polnice a shromážděný zástup šel za schránou, šli a troubili na polnice. ¹⁰Jozue lidu dále přikázal: „Zdržte se válečného pokřiku, ani nehlesnete, ani slovo nevyjde z vašich úst, až do dne, kdy vám nařídím: Strhněte pokřik. Pak strhnete pokřik.“ ¹¹Na jeho pokyn obešla Hospodinova schrána město jednou kolem. Pak šli do tábora a v táboře přenocovali. ¹²Za časného jitra přinesli Jozue a kněží Hospodinovu schránu. ¹³Sedm kněží neslo před Hospodinovou schránou sedm polnic z beraních rohů a za pochodu troubilo na polnice. Ozbrojenci šli před nimi a shromážděný zástup šel za Hospodinovou schránou; šli a troubili na polnice. ¹⁴I druhého dne obešli město jednou a vrátili se do tábora. To dělali po šest dní. ¹⁵Ale sedmého dne za časného jitra, hned jak vzešla jitřenka, obešli město tímž způsobem sedmkrát; jen onoho dne obcházeli město sedmkrát. ¹⁶Když obcházeli po sedmé, zatroubili kněží na polnice a Jozue lidu nařídil: „Strhněte válečný pokřik, neboť vám Hospodin město vydal.“ ¹⁷Město se všim všudy je klaté před Hospodinem. Naživu zůstane jen nevěstka Rachab se všemi, kteří jsou u ní v domě, neboť skryla posly, které jsme vyslali. ¹⁸Jenom se mějte na pozoru před tím, co je klaté, abyste nebyli vyhubeni jako klatí, kdybyste vzali něco klatého. Přivolali byste na izraelský tábor klatbu a uvrhli jej do zkázy. ¹⁹Všechno stříbro a zlato i bronzové a železné předměty budou zasvěceny Hospodinu, dá se to na Hospodinův poklad.“ ²⁰Když kněží zatroubili na polnice, lid strhl válečný pokřik. Jakmile lid zaslechl zvuk polnice, strhl mohutný pokřik. Hradby se zhroutily a lid vstoupil do města, každý tam, kde právě byl. Tak dobyli město.“

Ž 66 „¹Pro předního zpěváka, žalmová píseň. Hlahol Bohu, celá země! ²Pějte žalmy k slávě jeho jména, jeho chválu šířte chvalozpěvem. ³Řekněte Bohu: Jakou bázeň vzbuzují tvé činy! Pro tvoji nesmírnou moc se vitrají v tvou přízeň i tví nepřátelé. ⁴Ať se ti klaní celá země a zpívá ti žalmy, ať zpívá žalmy tvému jménu. ⁵Pojďte, pohleďte na Boží skutky, tím, co koná mezi lidskými syny, vzbuzuje bázeň. ⁶Moře obrátil v souš, řeku přešli suchou nohou; radujme se tady z něho! ⁷Věčné vládne svou bohatýrskou silou, pronárody sleduje svým zrakem. Odbojnici ať se nevyvyšují! ⁸Dobrořečte, národy, našemu Bohu, zučně rozhlášte jeho chválu. ⁹Zachoval nás při životě, nedopustil, aby nám uklouzly nohy. ¹⁰Ano, zkoušel jsi nás, Bože, protřbil jsi nás, jako se třbí stříbro: ¹¹zavedls nás do lovecké sítě, těžké břemeno jsi nám na bedra vložil. ¹²Dopustils, že člověk nám po hlavách jezdil, šli jsme ohněm, vodou, vyvedl jsi nás však a dal hojnost všeho. ¹³Vstoupím se zápalnou obětí do tvého domu, splním ti své sliby, ¹⁴ež moje rty vyslovily, jež v soužení vyřkla moje ústa. ¹⁵V obětí zápalnou ti přinesu to nejučnejší, s obětím dýmem z beranů připravím skot i kozy. ¹⁶Pojďte, slyšte, všichni bohobojní, budu vám vyprávět, co mi Bůh prokázal. ¹⁷Svými ústy jsem volával k němu, svým jazykem jsem ho vyvyšoval. ¹⁸Kdybych se snad upnul srdcem k ničemnosti, byl by mě Panovník nevslyšel. ¹⁹Bůh však slyšel, mé modlitbě věnoval pozornost. ²⁰Požehmán buď Bůh, že mou modlitbu nezamítl a své milosrdenství mi neodepřel.“

Žd 11:30 „Izraelští věřili, a proto před nimi padly hradby Jericha, když je obcházeli po sedm dní.“

ÚT 23. srpna – ŽIVOT NAPLNĚNÝ CHVÁLOU

Ž 145:1-10 „¹Chvalozpěv Davidův. ²Po všechny dny ti chci dobrořečit a tvé jméno chválit navěky a navždy. ³Veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný, jeho velikost nelze vyzpytovat. ⁴Všechna pokolení chválí tvoje skutky zpěvem, hlásají tvé bohatýrské činy. ⁵Tvoje velebnost je důstojná a slavná, chci přemýšlet o tvých divuplných dílech. ⁶Všichni budou mluvit o tvých mocných, bázeň vzbuzujících skutcích, i já budu vypravovat o tvé velikosti. ⁷Budou šířit vše, co připomíná tvoji velkou dobrotivost, budou jásat, jak jsi spravedlivý. ⁸Hospodin je milostivý, plný slitování, shovívavý a nesmírně milosrdný. ⁹Hospodin je ke všem dobrotivý, nade vším, co učinil, se slitovává. ¹⁰Kéž ti vzdají chválu, Hospodine, veškeré tvé skutky, kéž ti tvoji věrní dobrořečí.“

Ž 145:11-21 „¹¹Ať hovoří o tvém slavném kralování, ať promluví o tvé bohatýrské síle, ¹²aby lidem uváděli ve známost tvé bohatýrské činy a slávu a důstojnost kralovství tvého. ¹³Tvoje kralovství je kralovství všech věků, tvoje vláda přečká všechna pokolení. ¹⁴Hospodin podpírá všechny klesající a všechny sehnuté napřimuje. ¹⁵Oči všech s nadějí vzhlížejí k tobě a ty jim v pravý čas dáváš pokrm, ¹⁶otvíráš svou ruku a ve své přízni sytíš všechno, co žije. ¹⁷Hospodin je spravedlivý ve všech svých cestách, milosrdný ve všech svých skutcích. ¹⁸Hospodin je blízko všem, kteří volají k němu, všem, kdo ho volají opravdově. ¹⁹Vyplňuje přání těch, kdo se ho bojí, slyší, když volají o pomoc, a zachrání je. ²⁰Všechny, kdo ho milují, Hospodin ochraňuje, ale všechny svévolníky vyhlazuje. ²¹Z mých úst zazní chvála Hospodinu, jeho přesvatému jménu bude dobrořečit všechno tvorstvo navěky a navždy.“

ST 24. srpna – CHVÁLA JAKO SVĚDECTVÍ

Sk 16:24-31 „²⁴On je podle toho rozkazu zavřel do nejbezpečnější cely a pro jistotu jim dal nohy do klády. ²⁵Kolem půlnoci se Pavel a Silas modlili a zpěvem oslavovali Boha; ostatní vězňové je poslouchali. ²⁶Tu náhle nastalo veliké zemětřesení a celé vězení se otřásl až do základů. Rázem se otevřely všechny dveře a všem vězňům spadla pouta. ²⁷Když se žalářník probudil a uviděl, že jsou všechny dveře vězení otevřené, vytasil meč a chtěl se zabít, protože myslel, že mu vězňové uprchli. ²⁸Ale Pavel hlasitě vykřikl: „Nedělej to! Jsme tu všichni!“ ²⁹Tu žalářník rozkázal, aby mu přinesli světlo, vběhl dovnitř a pln strachu padl před Pavlem a Silasem na kolena. ³⁰Pak je vyvedl ven a řekl: „Bohové a páni, co mám dělat, abych byl zachráněn?“ ³¹Oni mu řekli: „Věř v Pána Ježíše, a budeš spasen ty i všichni, kdo jsou v tvém domě.““
Fp 1:29.30 „²⁹Neboť vám je z milosti dáno netoliko v Krista věřit, ale pro něho i trpět; ³⁰vedete též zápas, jaký jste u mne viděli a o jakém nyní slyšíte.“

ČT 25. srpna – CHVÁLA JAKO VÍTĚZNÁ ZBRAŇ

2Pa 20:18-22 „¹⁸Nato Jóšafat padl na kolena tváří k zemi a všichni Judejci i obyvatelé Jeruzaléma padli před Hospodinem a klaněli se mu. ¹⁹Potom povstali léviji z Kehatovců a Kórachovců, aby chválili Hospodina, Boha Izraele, hlasem velice mocným. ²⁰Za časného jitra vytáhli na tekójskou poušť. Když vycházeli, Jóšafat se postavil a řekl: „Slyšte mě, Judejci i obyvatelé Jeruzaléma! Věřte v Hospodina, svého Boha, a budete nepohnutelní; věřte jeho prorokům a bude vás provázet zdar.“ ²¹Po poradě s lidem zůstal před Hospodinem zpěváky, aby chválili jeho velebnou svatost. Šli před ozbrojenci a provolávali: „Chválu vzdejte Hospodinu, jeho milosrdenství je věčné.“ ²²V ten čas, kdy se dali do jásotu a chval, vyslal Hospodin zálohy proti Amónovcům a Moábcům i proti hoře Seíru, proti těm, kteří přitáhli na Judejce, a byli poraženi.“

2Pa 20:1-17 „¹Potom se stalo, že vytáhli Moábcí a Amónovci a s nimi někteří z amónských spojenců do války proti Jóšafatovi. ²Tu přišli a oznámili Jóšafatovi: „Vytáhlo proti tobě veliké množství z krajin za mořem, od Aramejců. Hle, jsou v Chasesón-támaru, to jest v Én-gedí.“ ³Jóšafat se dotázal s bázní Hospodina. Vyhlásil také po celém Judsku půst. ⁴Judejci se shromáždili, aby hledali pomoc od Hospodina. Také ze všech judských měst přišli hledat Hospodina. ⁵Jóšafat stanul ve shromáždění Judejců a obyvatel Jeruzaléma v Hospodinově domě před novým nádvořím ⁶a řekl: „Hospodine, Bože našich otců, cožpak nejsi ty Bůh na nebi, který vládne nade všemi královstvími pronárodů? Máš v rukou moc a bohatýrskou sílu, nikdo se ti nemůže zpěčovat. ⁷Což jsi to nebyl ty, náš Bože, jenž jsi vyhnal obyvatele této země před Izraelem, svým lidem? Dal jsi ji navěky potomkům Abrahama, svého přítele. ⁸Usídlili se v ní a vybudovali ti v ní svatyni tvému jménu. Řekli: ⁹„Jestliže na nás přijde něco zlého, meč soudu, mor či hlad, postavíme se před tento dům a před tebe, protože v tomto domě dlí tvé jméno, a ve svém soužení budeme k tobě volat, a ty nás vyslyšíš a zachrániš.“ ¹⁰A nyní pohled na Amónovce a Moábce i na horu Seír, kudy jsi Izraeli nedovolil projít, když přicházel z egyptské země; uhnul od nich a nevyhladil je. ¹¹Hle, jak nám odplácěj. Přitáhli nás vyhnat z tvého vlastnictví, které jsi nám určil. ¹²Bože náš, což je nebudeš soudit? Nemáme sílu proti tomuto velikému množství, které táhne proti nám. Nevíme, co máme dělat, proto vzhlížíme k tobě.“ ¹³Všichni Judejci stáli před Hospodinem i se svými dětmi, ženami a syny. ¹⁴Tu sestoupil uprostřed shromáždění duch Hospodinův na Jachziela, syna Zekarjáše, syna Benajáše, syna Jeielu, syna Matanjášova, lévijce ze synů Asafových, ¹⁵a ten pravil: „Pozorně naslouchejte, všichni Judejci a obyvatelé Jeruzaléma, i ty, králi Jóšafate. Toto vám praví Hospodin: „Nebojte se a neděste se tohoto velikého množství.“ Boj není váš, ale Boží. ¹⁶Zítří proti nim sestupte, až budou vystupovat do Svahu květů. Potkáte je na konci úvalu směrem k poušti Jerúelu. ¹⁷Vy přitom bojovat nemusíte. Postavte se, Judejci a obyvatelé Jeruzaléma, stůjte a uvidíte, jak vás Hospodin zachráni. Nebojte se a neděste se a zítří proti nim vytáhněte! Hospodin bude s vámi.““

2Pa 20:23-30 „²³Amónovci a Moábci se totiž postavili proti obyvatelům hory Seíru, aby je vyhladili jako klaté. Když pak skoncovali s obyvateli Seíru, pomohli jedni druhým do zkázy. ²⁴Když vstoupili Judejci na výšinu s výhledem na poušť a obrátili se směrem k tomu shluku, spatřili jen mrtvá těla ležící na zemi; nikdo nevyvázl. ²⁵Pak přišel Jóšafat a jeho lid posbírat kořist. Našli tam u mrtvých těl množství majetku a vzácné výzbroje; získali pro sebe tolik, že to nemohli unést. Kořist sbírali tři dny, tak byla hojná. ²⁶Čtvrtého dne se shromáždili v dolině Beraka (to je Dobrořečení), protože tam dobrořečili Hospodinu. Proto se to místo nazývá Dolina dobrořečení až dodnes. ²⁷Potom se všichni muži judští i jeruzalémští s Jóšafatem v čele vraceli s radostí do Jeruzaléma, protože je Hospodin naplnil radostí z vítězství nad nepřáteli. ²⁸Přišli s harfami, ceterami a trubkami do Jeruzaléma, do Hospodinova domu. ²⁹Strach před Bohem dolehl na království všech zemí, když slyšela, jak Hospodin bojoval proti nepřátelům Izraele. ³⁰Jóšafatovo království žilo v míru a jeho Bůh mu dopřál klid na všech stranách.“

PÁ 26. srpna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 15. kapitulu „Král, který důvěřoval Bohu“ z knihy Od slávy k úpadku (PK 190–203; OSU 73–78) a 45. kapitulu „Pád Jericha“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 487–498; NUD 232–237).

„Učme proto svá srdce i ústa velebit Boha za jeho nekonečnou lásku. Učme se důvěřovat a mít naději a těšme se ve světle, které září z golgotského kříže. Nikdy bychom neměli zapomínat, že jsme dětmi nebeského Krále, syny a dcerami Pána zástupů. Naší předností je, že můžeme klidně spočinout v Bohu.“ (MH 253; ŽNP 131)

„Chválím a vyvyšuji Pána a chci, abyste to dělali spolu se mnou. Chvalte Pána, i když upadáte do temnoty. Chvalte ho dokonce i v pokušení. Apoštol říká: Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vnese to snad do vašich rodin smutek a temnotu? Ne, právě naopak – sluneční paprsky. Načerpáte tak z trůnu slávy paprsky věčného světla a budete je šířit kolem sebe. Zapojte se do tohoto díla a šířte toto světlo a život kolem sebe – nejen na své cestě životem, ale také na životní cestě těch, se kterými se setkáváte. Vaším cílem ať je učinit je lepšími, pozdvihnout je, poukázat jim na nebe a slávu a věst je k tomu, aby usilovali – víc než o cokoli pozemského – o věčné hodnoty, nesmrtelné dědictví a nepomýjitelné bohatství.“ (2T 593)

Otázky k rozhovoru

1. Jakou roli hrají společné chvály v životě věřícího člověka? Jak byste charakterizovali chvály během vaší sobotní bohoslužby? Jak vám pomáhají zachovat si věrnost a důvěru i ve zkouškách a potížích? V čem jsou povzbuzením? Pokud ne, co můžete udělat, aby se to změnilo?

2. Co znamená chválit Pána, „i když upadáte do temnoty“, nebo „dokonce i v pokušení“? Jak nám chvály mohou pomoci zvládnout náročné situace?

3. Podělte se o zkušenosti, které máte s vlivem chval na váš život a na vaši víru. Co se můžete naučit z vašich zkušeností?

4. Vyberte si jako třída jeden oslavný žalm a přečtěte si jej. Co vás naučil o chvále? Jaký vliv mají chvály na vaši víru?

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.

Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?

Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

20:00